

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemam velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld 40 kr.

V administraciji prejemam velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserte) vsprejema upravništvo in ekspedijer v „Kato. Tiskarni“ Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob pol 6. uri popoldne.

Vredništva telefon-štev. 74.

Štev. 54.

V Ljubljani, v torek 8. marca 1898.

Letnik XXVI

Nova vlada.

Vedno menjavanje vlad v državi je znamenje, da je v državi mnogo gnjilega. Zadnji čas tudi naša država boleha na tem. Ministri pridejo, ministri gredo, stvari pa vedno ostanejo pri starem. Ni ga moža, ki bi z neizprosno odločnostjo izruval korenine zla, na katerem država boleha, ter državi dal zopet jedino rešilno in ohranjevalno stalo krščanske pravičnosti, ki narodom, stanovom in posameznikom po enakih dolžnostih deli tudi jednake pravice.

Pod tem vtisom presojamo tudi novo vlado, ničesar se boječ in nič posebnega si ne obetajoč. Včeraj smo označili domneve o novem tiru z ozirom na osebo grofa Thuna, danes nam je že znano, katere može je poveril s svojim zaupanjem ter jih pozval kot tovariše v ministerstvo, zato je že lažje napraviti si podobo o novi vladi.

Grof Thun ima namen vladati parlamentarno. Žalostno je sicer to še posebej poudarjati, toda kjer je parlamentarizem v taki dekadenci kakor v Avstriji, tam treba vladi prisoditi že nekaj poguma, ako zopet stopa na parlamentarno torišče.

Novi ministerski predsednik si za svojo vlado hoče pridobiti vse večje stranke v državnem zboru, vendar se neče posebe na nobeno naslanjati brez-pogojno.

V prvi vrsti se je pri sestavi vlade oziral na obstoječo večino v državnem zboru, vzlasti na Mladočehe in na katoliško ljudsko stranko, ker je poklical v ministerski svet dr. Kaizla in barona Kasta, oziral se je pa tudi na nemško-liberal. veleposestvo, ki je z vstopom Bärnreitherjevimi v ministerstvo pokazalo, da se loči od opozicije ter da hoče podpirati vlado pri njenem pozitiv-

nem delu. S tem pa je razmerje desniške večine do vlade seveda precej zrahljano, kajti vlada je s tem pokazala, da sedanje večine ne smatra kot vladne večine, desnica pa ima proste roke ter bo tem lažje in neodvisno od vlade vse politične razmere stvarno presojala in odločevala. Vendar ima pa desnica razne klube v svoji sredi, ki bodo gotovo vladi vsikdar na razpolago, zato najbrže desnica sčasoma kot večina preneha.

Jednako pa opozicija ne bo opustila svojega stališča, razgrajati ne svoje obstrukcije. Vse to nam kaže, da tudi sedaj ne dobimo nobenih ustaljenih trdnih razmer v zbornici. Isto slabost kaže tudi sestava vlade, v kateri so zastopane najraznovrstnejše smeri. Prepričani smo sicer, da bi v teh razmerah le težko bilo sestaviti drugačno vlado, ako se resno misli na uspešno parlamentarno delo, toda jednako smo prepričani, da bo prišel Thun do istega prepričanja, da v teh razmerah ni mogoče priti do pozitivnega, resnega dela v državnem zboru.

Zato pa vladi bližnji listi že sedaj poročajo, da sicer grof Thun poskusi s parlamentom, kakor hitro pa se prepriča, da je obstrukcija še ista, kakor je divjala minulo leto, takoj razpusti drž. zbor, razpiše nove volitve in ako se vrnejo stranke v istem razmerju in z istimi namerami, da torej ne bo mogoče vladi nanje se opirati, tedaj pa je bil to zadnji poskus za redno parlamentarno delo in potem si hoče vlada pomagati brez parlamenta.

Iz vsega razvidimo, da je naloga grofa Thuna zelo težavna, da je pokazal pri svojem nastopu, ozirajoč se vsestranski na dejanske razmere, dobro voljo, rednim potom potegniti državni voz iz močvirja, da pa bo treba res prav posebne sreče, da se mu to posreči z navadnimi sredstvi. Prislovica pravi: V tretje gré rado. Morda tudi za

Badenijem in Gautschem pride z odstopom kmalu na vrsto grof Thun.

Slovansko-krščanska národna zveza, v kateri so naši slovenski poslanci, je prišla v poštev pri teh najnovejših kombinacijah le kot del večine ter se z desnico izjavila solidarno in tudi z novo vlado, ako bi se opirala na dosedanjo večino. Ker grof Thun temu ni pritrdil, kar kaže zastopnik nemško-liberalnega veleposestva v ministerstvu, ima tudi naša zveza z desnico vred svobodne roke za svoje delovanje v državnem zboru. Nam je to najbolj po godu, ker v današnjih razmerah, ko se ima sklepati nagodba z Ogersko, biti del vladne stranke, to je tolika odgovornost, da bodo slovenski poslanci gotovo veseli, ako imajo v tem pogledu proste roke.

Dal Bog, da se dobri nameni, katere je grof Thun prinesel seboj na Dunaj, vresničijo ter da bo nova vlada res vrezala novo brazdo v našem javnem življenju, stoječ na podlagi pravičnosti, da delež jednako pravice kakor tudi dolžnosti vsem raznovrstnim narodom, ki naj so vsi enakopravni in jednako veljavni pred državo. Grof Thun naj ne pozabi državnih in svojih tradicij, spominjajočih ga, da Avstriji je le tedaj zagotovljena bodočnost in veličina, ako postane in ostane krščanska država.

Glasovi o novem ministerstvu so sicer sem ter tje različni v malenkostih, toda jedini so pa skoro vsi v tem, da bo novi mož vseskozi pokazal svojo železno voljo in odločnost. Iz obširnega članka, ki ga objavlja praška »Politik« tem povodom, je razvidno, da Mladočehi kakor tudi konservativno veleposestvo še ne marajo izreči končne sodbe o novem možu, akoravno jim ni nikakor neznana oseba, marveč vztrajajo še vedno na strogo rezerviranem stališču. Okolnost, da je mladočeški klub poslal svojega člana dr. Kaizla v

LISTEK.

Josip Juraj Strossmayer.

Životopis.

(Dalje.)

Na vatikanskem koncilu.

Strossmayer je bil vsled svojega uma in svojih del že davno znan vsej omikani Evropi; a posebno glasovit je postal vsled vatikanskega koncila l. 1869/70. Takrat je zaslovel kot prvi govornik ne samo koncila, temveč vsega krščanstva. Govoril je desetkrat. Boril se je proti naslovu; pobijal je oportuniteto proglašenja nezmotljivosti, češ da je sedaj najmanj ugoden čas, da se proglasi. Točka o papežtvu namreč loči dve veliki cerkvi: rimsko in grško, čemu zato to preporno točko še bolj razgrevati; ker posledica bi bila še večje odtujenje Slovanov od katoliške cerkve. Govoril je torej kot biskup Slovanov. — Poleg tega se je boril za univerzalizacijo katoliške cerkve, to je da se naj kolegij kardinalov dopolnjuje gledé na število, velikost in važnost vseh katoliških narodov, a ne da so Italijani vedno v večini; da naj se za kardinale jemlje najumnejši in najne-

odvisnejši škofje, a ne tisti, katere priporočajo vlade (ki so spremenljive); ker taki škofje bi znali in vedeli neustrašeno braniti prava cerkve v državi in bi taka cerkev nasproti svetovnim silam bila slobodnejša in odločnejša. V obče, biskup je bil takrat, kakor tudi preje in pozneje, ves navdušen za sveto vero in cerkev, in jo je vedno smatral kot najveličastnejšo institucijo i glede na njen nedvomno božanski izvor, i glede na človeštvo, kateremu je ta institucija za njegovo rodbinsko, socijalno in državno življenje nujno potrebna. Zato je zlobno, kar so mu podtikali neki protestanti in Mažari, neki amerikanski in zakotni srbski lističi: Biskup je neumna in smešna podtikanja dvakrat svečano ovrge; zato moramo le pomilovati duševne pritlikavce, da kaj takega še danes mislijo o katoliškem biskupu v obče, a zlasti o Strossmayerju, ki piše tako krasne enciklike. Biskup je govoril izmed ostalih proti nadškofu Maningu, nadškofu Culenu in patrijarhu Valergi. A kedar koli je govoril, zbrali so se vsi škofje okoli tribune. Njegovi somišljeniki so bili: Dupanloup, Ketteler, Melchers, Hefele, mnogi francoski in nemški škofje, amerikanski pa skoro vsi.

Za časa vatikanskega koncila hotela sta za takrat umršim Montalambertom opraviti requiem:

Dupanloup mašo in Strossmayer nagrobni govor; toda tedanja oblast je to zabranila. Takrat se je obravnavalo tudi o nameščenju zagrebske nadškofovske stolice . . . in prijatelji hrvatskega naroda so odbrali in Rimu predložili župnika iz predmestja temišvarskega.

Za dobe koncila seznanil se je biskup in prijatelj s prvimi veljaki Italije, Francoske, Nemčije, in vse Evrope. Celó mogočni Bismarck je dvakrat se obrnil do biskupa za posredovanje, z Gladstonom pa je občeval intimno. Od te dobe raznesla se je Strossmayerjeva slava po vsem svetu, z njegovo slavo pa tudi slava hrvatskega naroda, in tako je danes na Francoskem, Ruskem, Italijanskem, Angleškem ali v Ameriki dosti, ako rečeš, da si Hrvat, in takoj se ti bo odgovorilo s spoštovanjem: torej rojak Strossmayerjev. To je že doživelo mnogo Hrvatov na tujem; in to smo gledali z lastnimi očmi l. 1881 (5. julija) in l. 1888 (14. aprila) v Rimu, ko je Strossmayer predstavil slovanske in hrvatske božjepotnike nasledniku sv. Petra. Takih ovacij, ne samo od strani Slovanov, temveč tudi od strani Francozov, kakoršne so bile takrat prirejene biskupu, Rim ni vajen gledati večkrat.

(Konec sledi.)

novi kabinet, je gotovo znamenje, da so Mladočehi pozabili vse, kar jim je Thun svojedobno neljubega učinil. Jedino, kar dosedaj naglašajo, je solidarnost desnice, katere nova vlada nikakor ne more prezreti.

O razmerju antisemitske stranke napram novemu možu se nastopno poroča: Okolnost, da baron Gautsch ni več kabinetni načelnik, nas ne bode ovirala, da ne bi z vso eneržijo zahtevali zakonite rešitve jezikovnega vprašanja in brezobzirno nasprotovali obnovitvi nagodbe z Ogersko, ako bi se nameravale vtihotapiti kake krivice za Avstrijo. Kaj ukrene grof Thun nadalje, bode li obdaril več parlamentarcev z ministerskimi portfelji ali ne, to nas kot opozicijsko stranko prav malo briga. Ako se bode grof Thun le preveč bratil z liberalci, se bo lahko prepričal, da so krščanski socialisti še vedno tako neupogljivi in odločni opozicionarci, kakor so bili dosedaj.

»Hlas naroda« piše povodom spremembe v avstrijskem ministerstvu: Baron Gautsch ni bil kos glavnima nalogama, ki jih je prevzel ob svojem nastopu pred 100 dnevi, vreditev in pomirjenje parlamenta ter obnovitev nagodbe z Ogersko. Vsled tega je moral iti. Vprašanje pa navstaja, je li grof Thun pozvan na krmilo vlade zato, ker je bolj sposoben za rešitev obeh nalog, ali pa zato, da bo spremenil notranjo politiko in odpravil za vedno anarhične odnošaje.

Mažarski oficijozni list »Nemzet« pripominja: Padec Gautschevega ministerstva pomenja, da so splavali po vodi vsi upi, ki so se stavili na njegov kabinet, namreč napraviti mir mej Slovani in Nemci. Mogoče, da bo imel njegov naslednik več sreče na tem polju. Mi želimo, da se to zgodi, kajti ako izpodleti še grofu Thunu in se tudi njemu ne bo posrečilo, doseči spravo mej narodi, potem se sploh ne morejo gojiti nobene nade na bližnjo otvoritev državnega zbora, ki bi ne pomenila početka nove politične dobe, ampak le nadaljevanje nesrečnih škandaloznih prizorov v prejšnjih dveh zasedanjih.

Glasilo Schönererjanske klike »Bohemia« objavlja daljši članek, v katerem se po svoje poslavlja od Gautscha in razodeva program nemških kričačev novemu možu. O njem piše mej drugim nastopno: Nemce najde dobro pripravljene na boj proti eventualnemu fevdalnemu načrtu, ki meri na podeželjenje parlamentarizma; ravno tako odločno se mu bo postavil po robu nemški liberalizem, ako se bo hotel dati zapeljati svojim »klerikalnim« nagnenjem za reakcionarne poskuse. Ne gojimo pa nasproti njemu nikakega nezaupanja, ker je grof Thun mož, ki ne ljubi spletk in tajnih načrtov.

Politični pregled.

V Ljubljani, 8. marca.

Novo koalicijsko ministerstvo. Hitreje nego se je pričakovalo, se je rešila najnovejša ministerska kriza v Avstriji; v soboto je vsprejel cesar ostavko Gautschevega kabineta, danes imamo pa že novo ministerstvo, imenovano z lastno-ročnim cesarjevim pismom z dne 7. t. m. Ministerski predsednik in ob jednem vodja notranjih zadev je bivši češki namestnik grof Franc Thun, minister za deželno brambo fzm. Zeno grof Welsersheimb, minister za bogočastje in uk grof Artur Bylandt-Rheidt, finančni minister vseučilišni profesor in državni poslanec dr. Josip Kaizl, trgovinski minister državni poslanec dr. Josip Bärnreither, železniški minister vitez Wittek, pravosodni minister dr. pl. Ruber, minister za poljedelstvo gorenje-avstrijski deželni glavar baron Kast in minister za Galicijo vitez Jedrzejowicz — Izmej teh novih mož so pripadali štirje že Gautschevemu kabinetu in so novo vstopili na krmilo le Thun, Kaizl, Bärnreither, Kast in Jedrzejowicz. — V tem novem ministerstvu so razun Jugoslovanov in antisemitov zastopane vse večje parlamentarne stranke. Čehe zastopa njih poslanec dr. Kaizl, Poljake namestnik načelnikov v poljskem klubu vitez Jedrzejowicz, nemško katoliško ljudsko stranko nižjeavstrijski deželni glavar baron Kast, fevdalno veleposestvo ministerski predsednik sam, lib. ali ustavoverno veleposestvo in po tem vse Nemce razun kričaške klike poslanec dr. Bärnreither. Ostali možje so pa samo burokratje. Splošna sodba o novem ministerstvu je

precej ugodna, konečno sodbo bo pa mogoče izreči še le potem, ko bodo znana dejanja novih mož. Lahko so z njimi zadovoljni Nemci, pa tudi Čehom in Poljakom je v prvem hipu ustrezno, kaj pa pride pozneje, o tem seveda sedaj ni možno govoriti. Pokazalo pa se je zopet sedaj, kakor pri vsaki priliki, da na Slovane v Avstriji mora računati vsaka vlada, ako hoče sploh nastopiti pred parlamentom.

Deželni zbori in papežev jubilej. Gotovo nihče ne more tajiti, da je velika večina prebivalstva vseh avstrijskih kronovin katoliška in da bi bila toraj popolno naravna posledica, ako bi se bili spomnili vsi deželni zastopi jubileja vrhovnega vladarja cerkve, kakor so se brez izjeme vsi deželni zbori tekom minulega zasedanja spomnili na ta ali oni način petdesetletnega jubileja posvetnega vladarja. Toda zgodilo se ni tako. Cerkvenemu poglavarju čestitalo je le deset deželnih zborov, mej tem ko v sedmih zastopih ni bilo o kaki taki čestitki ne duha ne sluha. Čestitali so sv. Očetu deželni zbor kranjski, istrski, dalmatinski, predarlski, tirolski, solnograški, nižje- in gorenje-avstrijski, moravski ter gališki. Goriškega deželnega zbora ne moremo vpoštevati, ker sploh ni bil zbran, tudi bukovinskemu se konečno že še odpusti, ker je večina v njem pravoslavna, ter konečno tudi češki deželni zbor se je rešil sramote s tem, da so konservativni veleposestniki sami na svojo pest čestitali sv. Očetu. Ostanje toraj mej tistimi, ki nočejo ničesar čuti o jetniku v Vatikanu, le še koroški, štajerski, sleški in tržaški deželni zbor. V prvih treh so preprečili to napredni Germani, ki poznajo le Wotana, v poslednjem so pa zborovali le oboževalci Garibaldija.

Deželni zbor hrvatski je minulo soboto po skoro trimesečni dobi zaključil sedanje zasedanje. Zjedinjena opozicija si je v celi ti dobi mnogo prizadevala, da bi vsaj nekoliko mogla koristiti svojim volilcem, toda vladna mažaronska stranka je preprečila vse, kar ni bilo njej in vladi po volji, in to je večinoma vse, kar zahteva narod. V zadnji seji se je sicer vsprejel predlog poslanca Brestienskega, naj se odpošlje cesarju udanostna deputacija, toda tudi temu predlogu se je stavilo nekoliko umetnih ovir in bi bil gotovo odklonjen, ko bi se ne bilo šlo za tako patrijotično vprašanje.

Dvoboj Cavallotti-Macola. V nedeljo popoldne ob 3. uri se je vršil v Rimu dvoboj mej znanim »prijateljem« Avstrije posl. Cavallottijem in poslancem ter urednikom lista »Gazzetta di Venezia« Macolo. Izid dvoboja je bil tak, da je nasprotnik z mečem prodril Cavallottiju vrat in da je ta pet minut pozneje prominul. Povod temu nesrečnemu dvoboju je bilo neznatno razžaljenje v zgoraj omenjenem listu. Cavallotti je bil vodja vladne opozicije v zbornici, vnet zagovornik socialne demokracije in vsled tega ne poseben prijatelj dinastije in obstoječega državnega in družabnega reda. Bil je tudi velik nasprotnik Crispijev, katerega je menil že davno ugonobiti, toda so se mu izjalovili večinoma vsi načrti. Dvobojev, sodnih preiskav in drugih takih »častnih« stvarij je bil že davno vaje in se toraj ni posebno čuditi, ako jo je konečno vendar skupil za svojo modrost. Za njim žaluje v prvi vrsti po socialno demokratičnih osrečevaljih zapeljano delavstvo, »napredno« dijaštvo in pa italijanska »inteligence« sploh. V zbornici se je včeraj s toplimi besedami poslovil od bivšega poslanca predsednik zbornice, raz javnih poslopij, ki so v »napredni« posesti, vihrajo črne, oziroma rudeče zastave, in se tako že po zunanem izpozna, kakošen je bil mož, za katerim žaluje »Italia unita«.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 8. marca.

(Strahovi o spravi.) Še preden so se objavili pravni dogovori mej obema strankama, že kaže »Narod« v dveh zaporednih člankih čudne strahove o spravi svojim čitateljem. Po našem mnenju vendar ne gre, naj si je v namen jedne ali druge stranke, izkoriščati pravne pogoje dotlej, dokler niso občinstvu ti pogoji znani, ker še le potem je sploh javnosti o tem mogoče izreči sodbo. Želeli bi torej v interesu doseženega vzajemnega dela vzlasti nasproti skupnim narodnim sovražnikom, da se pravni pogoji istodobno somišljenikom obeh strank po nju listih objavijo. Potem

seveda bomo mi takoj odgovarjali na »Narodove« članke o spravi, katero hoče imeti kot povod za novi razpor. — Kedor ima pred očmi stvarne koristi celokupnega slovenskega naroda, tak bo z nami vred le jedinega mnenja, da so Slovenci le s složnim delom zmožni zadostovati v sedanjih časih svoji nalogi v borbi za svoj duševni napredek in gospodarski obstanek.

(Državni poslanec g. dr. Ivan Šusteršič) se je danes odpeljal na Dunaj.

(Iz Kranja) 6. marca: Pogreb umrlega poslanca gosp. V. Globočnika je bil tako sijajen, kakršnih je malo in še to le po več desetletij v našem starodavnem mestu. Šolska mladež, vsa narodna društva s svojimi zastavami, narodne dame v črnih oblekah stopale so pred z mnogimi krasnimi venci odičeno krsto. Zastopniki deželnega zbora, na čelu jim blagor. gosp. deželni glavar, p. n. uradništvo z g. okrajnim glavarjem, gg. profesorji, meščani, zastopniki sosednjih mest in okolice, ogromni sprevoz ljudstva je spremljalo pokojnika. Naše pevsko društvo je pod vodstvom za petje neumorno delavnega gosp. prof. Štritofa zapelo lepe žalostinke. Načelnik narodnega kluba dr. Ivan Tavčar govoril mu je v slovo. Povdarjal je vzlasti od pokojnika, da je bil njegov somišljenik ter da sedaj, ko je spravljen s svojim Bogom, celo njegovi nasprotniki ne dobé na njem pege. — Voščil mu je večni mir ob strani pesnika prvaka in pesnika iz posavske doline z željo, da bi, ko njegov grob obraste, slovenskemu narodu sijala boljša usoda.

(Iz govora misijonarja O. Ackerja o afriških misijonih) Zanimiv je bil govor O. Ackerja v »Katoliškem domu«. Iz njega podamo nekaj mislij. Misijoni so na tesno združeni s katoliško cerkvijo, ker se opirajo na izrečno zapoved Gospodovo »Pojdite in učite«. Ta dolžnost sv. cerkve traja toliko časa, dokler niso vsi ljudje pravoverni kristijani. Ta dolžnost veže vsacega kristijana vsaj toliko, da po svoji moči podpira misijone. Namen Očetov od sv. Duha je razširjati sv. vero med afriškimi zamorci. V vzhodni Afriki so merodajni Arabci, ki so izključno Mohamedani. Razun teh bivajo v Zanzibaru Banjani, ki so sicer kot trgovci zelo premeteni, glede svojih verskih nazorov pa stojijo jako nizko. Oni sicer verujejo na plačilo in kazen po smrti, toda njihovi nazori so jako žalostni. Za kazen preide človeška duša po smrti v psa ali v svinje, v katerem biva toliko časa, dokler žival ne pogine, potem se preseli dalje. V plačilo pravičnega življenja se sme pa njihova duša preseliti in bivati v kravi. To so po nazorih Banjancev njihova nebesa. Zato tudi krave visoko čislajo, in nikdar nobene ne pobijejo, tudi ne jedo nikdar mesa. Sploh Banjanec ne konča nobene, še tako škodljive ali nadležne živali, ker se boji s tem človeško dušo prisiliti, da si išče drugega bivališča. Verski nazori zamorcev se opirajo večinoma na odstranjenje čarovniških moči. Ako se zamorcu dobro godi, tedaj se ne zmeni za ničesar. Ako pa ga zadene kaka nezgoda, tedaj išče pri čarovniku uzroka svoji nesreči. Oni pomorijo vse novorojenčke, kateri imajo le najmanjšo telesno hibo. Pri družih nezgodah išče čarovnik v kurjem ali kozjem drobu ali krvi provzročitelja vse nesreče. Nesrečneža, na katerega leti sum, ali pa zlobnost čarovnikova, živega sežgejo. Mohamedani vzdržujejo robstvo in tržijo z robí, če tudi le na skrivnem, vendar še ne prestopajo. V ta tamen zahajajo k paganskim zamorcem ter ropajo otroke, žene, dečke ter jih tirajo v sužnost. Žalibog, da jih pri tem potoma veliko pogine. Naloga misijonarjev je sedaj uboge robe odkupiti, jih krščansko izrediti, ter jih zopet naseliti med zamorci, ker s svojim zgledom in življenjem pomagajo misijonarjem spreobračati svoje neverske sobrate. Jako zanimiva je ženitev pri teh misijonskih gojencih. Več doraslih mladenčev se zglašajo za ženitev pri misijonarju, kateri naznani to misijonskim sestram, katere naznanijo to zamorskim deklicam v zavodu. Pod nadzorstvom misijonarjev se snidete obe družbi in zbiranje in iskanje se prične. Ženin si išče sebi primerne neveste, isto tako nevesta sebi primernega ženina. Seveda morajo pri tem misijonarji sami večkrat posredovati. Po dovršeni izvolitvi se snidejo dotičniki še večkrat pod nadzorstvom misijonarjev v dotičnem kraju in ako vstrajajo pri prvotni izvolitvi, se določi dan skupne poročitve. Po 10—20 parov se jih tedaj naenkrat poroči in ko so dobili nekoliko najpotrebnejše oprave, se

odpravijo na novo naselbino, kjer se zemljišče po žrebanji razdeli, ondi privzamejo med se mnogo še poganskih zamorcev, s katerimi postane slednjič prava misijonska postaja. Iz tega je razvidno, da se zamore vspešno delovati le tedaj, ako imajo misijoni dovolj pomočkov na razpolago. Od te podpore je tudi odvisno, se bode li krščanstvo bolj hitro ali pa le polagoma razširjalo.

Kot dodatek k predavanju o afrikanških misijonih naj bode še naslednje. Misijonar P. Acker iz družbe očetov od sv. Duha je 18 let deloval v afrikanških misijonih, sedaj pa mu je bilo ukazano v Knechtstedenu pri Kolinu ustanoviti misijonsko hišo. Očetom od sv. Duha je bilo dolgo časa prepovedano bivati v Nemčiji, ker so bili na sumu, da delujejo v istem smislu, kot oo. jezuitje. Vsled svojega občejanja z nemško upravo v vzhodni Afriki je zadobil P. Acker od nemške vlade dovoljenje se nastaniti v Nemčiji. Kakor vse misijonske družbe, so tudi očetje od sv. Duha ubožni, ker se vse nabrane svote porabijo za misijone. Ravno imenovana novo ustanovljena misijonska hiša v Knechtstedenu ima še 180.000 mark dolga, kateri zelo zavira, da misijonov ni mogoče zdatno podpirati. Družbo očetov od sv. Duha je ustanovil P. Liberman, rodem žid, ki se je pa spreobrnil, in bolezn na čudoviti način ozdravljen sklenil z ustanovitvijo nove družbe skrbeti za uboge zamorce. Od leta 1840 se je družba razširila po svetu ter šteje danes 2000 članov po vseh deželah, v Afriki deluje nad 400 misijonarjev. Po izjavi preč. g. misijonarja je ravno sedaj jako ugoden čas misijone kolikor mogoče podpirati. Spreobrnjenje afriških narodov je odvisno od pripomočkov, kateri so misijonom na razpolago. Vsacega katoliškega kristijana dolžnost pa je po svoje pripomoči razširjenju sv. vere. Protestantje se v ta namen zelo trudijo in nabirajo velikanske svote, — po lastni izjavi v pretečenem letu 36 milijonov forintov — toraj tudi lahko svoje misijonarje zdatno podpirajo. Velika nevarnost za misijon je nasilstvo mohamedanov. Mohamedani se vedno bolj razširjajo po Afriki, oni v svojem obližju ne trpe nikakega drugega veroizpovedavanja, in človek, kateri je enkrat na Alaha in njegovega preroka Mohameda prisegel, je navadno nepoboljšljiv. V novejšem času se evropske vevlasti jako zanimajo za vnanje kolonije in tudi misijone zdatno podpirajo s tem, da jim naklonijo varstvo. Ta ugodni trenutek moramo toraj izrabiti in sicer takoj izrabiti, da nam protestantje in mohamedani ne prevzamejo misijonov. Sicer je že mnogo bratovščin ustanovljenih, katerih naloga je misijone podpirati, a ti sedaj ne zadostujejo. Potreba je močnejših pripomočkov. Kajti število misijonarjev in sester samo ne zadostuje, ako nimajo nikakoršnih denarnih pomočkov, da bi zamogli uspešno delovati. Grofica Ledohovska, nečakinja znanega kardinala Ledohovskega je torej ustanovila družbo sv. Petra Clauerja, katera ima nalogo skrbeti, da se nabirajo povsodi darovi, s kojimi naj se podpirajo afriški misijoni. Tej družbi je podelil sv. Oče Leon XIII. svoj blagoslov, posebno pa so jo priznali in toplo priporočali razun 4 kardinalov tudi že razni škofje in nadškofje, med njimi posebno kardinal nadškof Haller v Solnogradu. Tudi naš mali slovenski narod je že od nekdaj se zelo zanimal za inostranske misijone in mnogo njegovih najboljših sinov je delovalo v spreobrnjenje ubogih nevernikov. To delo naj se tudi sedaj nadaljuje na ta način, da se ravno po imenovanj družbi nabirajo milodari, ne samo v denarjih ampak v vseh potrebnih stvareh za uboge afriške zamorce.

(Izpred porotnega sodišča.) Jožef Turski s Kočevskega, 18 let star, čevljarški vajenec v Ljubljani, je bil tožen zaradi tatvine, ker je ukradel svojemu mojstru Pernetu nad 400 gld. denarja. Prisodili so mu dve leti ječe. — Jakob Jenko z Jame pri Mavčičah, ki je svojemu bratu oko porušoval, je bil obtožbe oproščen. — Jakob Dunaj z Iga je novega leta noč ubil svojega tovariša Jan. Uršiča zaradi malenkostnega prepira v gostilni Kramarjevi na Igu. — Hudodelec je priznal svoj zločin ter bil obsojen na šest let v ječo.

(Ljudje morajo kašljati.) Reminiscence na istrski deželni zbor vzbujajo včasih uprav čisti humor. Ker je zbornica že zaključena in tako stvar že nekako zastarela, ni da bi na drobno poročali o poslednjih sejah te fulminantne zbornice, saj so bile podobne jedna drugi tako, kakor je

podobna — sinagoga sinagogi, pač pa je vredno spomniti se posameznih točk iz teh sej, katerih nekatere vzbujajo pravcati humor. Tako je n. pr. v 15. seji dne 25. svečana, ko je govoril podgrajski zastopnik Jenko o zadružnih posestvih in je galerija simulirala influenco in katar, dejal predsednik Campitelli, da ljudje vendar morajo kašljati, ker je zima in je vsakdo malce prehlajen, on pa lahko sam sebi govori, ker gata tako nihče ne razume. Galerija je predsedniku za ta duhoviti izraz burno ploskala, predsednik pa si je vsled tega »priznanja« zadovoljno mel roke, naposled pa iz prijaznosti — vendar le dal pro forma izprazniti galerijo. Zanimivo pa je bilo opazovati, kako je galerija in kako so zastopniki lahonske večine vendar le razumeli govornika. Ker imajo vsi povprek slabo vest, so vendar vlekli na ušesa in ko je prišlo do točk, katere so označale vlado Rinaldinijevo skrajno pristransko in krivično, zlasti silno sovražno slovenskim zadružnim posestnikom, no, tedaj je nastala tolika rabuka, da govornik ni mogel spregovoriti. Na galerijah so kašljali, celo »dame« na prvi galeriji so se silile h kašljanju, da je moral gospod zastopnik Kompare veleti slugi, naj jim nese »bonbončke s predsedniške mize«, lahonski poslanci so razbijali po vratih in klopih, to vse, da bi dali nevolji duška, da bi povedali, kako silno neprijetno jim je slišati resnico. Kako neprijeten je moral biti rezek govor Jenkov predsedniku samemu, bilo je razvideti iz tega, da je v jednomer prosil govornika, naj neha, ker »po njegovem mnenju se o tej stvari vendar ne more toliko govoriti.« A revež jih je moral slišati še več, slišati je moral, kako je svoječasno, leta 1895 Rinaldinijeva vlada kar na mestu zahtevala od tržaškega škofijskega ordinarijata, da premesti dva slovenska duhovnika v Istri. In zakaj? Ker je baš slovenska duhovščina v Istri oni blagi čuvaj duševnih in gmotnih koristi slovenskega kmeta, na katerega se sme ubogi narod še jedino zanesti in mu zaupati, in ta duhovščina je opominjala in svarila kmete, naj se ne udajo italijanskim podpihovalcem Rinaldinijevim, ki so hoteli vjeti kmete na limanice, da privolijo v razdelitev zadružnih posestev po — Rinaldinijevem načrtu, t. j. tako, da bi opravljali ta posestva poslej italijanski občinski zastopi in ne več od zadružnikov voljeni možje. Na vse take opazke govornikove, ki so stavile vlado Rinaldinijevo in njegove privržence v jako slabo luč, je puljska menežarija kašljala in predsednik je to kašljanje opravičeval, češ, da ljudje morajo kašljati. In Jenko je dejal mej drugim k sklepu svojega govora: »Zdaj po tolikem boju vzeti bi se hotelo našim zadrugam tudi pravico volitve v velikem posestvu. Vpisale so se v volilne liste vsled njihove reklamacije. Ni se pa zadovoljilo zahtevi, da bi se lista razglasila tudi v hrvatskem ali slovenskem jeziku. Da bode vpis teh naših zadrug v volilno listo velikega posestva presenetil italijansko stranko, o tem smo bili prepričani. Vsaj se v današnjem poročilu politično-ekonomičnega odbora tudi poudarja, da mora ostati veliko posestvo izključljivo italijansko. A mi smo dokazali, da imamo svoje glasove tudi tu. Te zadruge ostale bodo naše stranki, vladi in deželni odboru v želodec. Kajti dobile bodo vedno večji pomen in bode treba s časom tudi v velikem posestvu računati z našimi glasovi. Za zdaj je dokazano, da nimate, kakor drugod ne, kompaktne večine niti v velikem posestvu!« Ako tak govor ne vzbudi »kašljanja« med onimi, katerim je govor namenjen, potem se ne ve, kaj bi naj ga vzbudilo. In tako je resnica: ljudje morajo kašljati!

(Poštne stvari.) Od 1. sušca l. l. naprej morejo odpošiljatelji zavojev (paketov) namenjenih v Veliko Britanijo in Irsko zahtevati, da se te pošiljatve tam ekspresno dostavijo; istotako morejo odpošiljatelji sami poravnati carinske pristojbine s pritiklinami vred, kakoršne se pobirajo v omenjenih deželah. Počeniš z gori navedenim dnem vsprejemajo se v prometu z Veliko Britanijo in Irsko tudi zavoji, v kojih se nahajajo dežniki, palice, karte, obrisi in slični predmeti, a s tem pogojem, da ne preseza njih dolžina 1 metra in širina ali debelost 20 centimetrov.

Društva.

(Obor l. ljubljanskega delavskega konsumnega društva) se je v prvi sobotni seji nastopno konstituiral: gg.: Ivan Pliberšek, načelnik; Anton Škof, namestnik; Henrik Zalesjak, tajnik; Ivan Rakovec, blagajnik; Josip Zajc, oskrbnik skladišča; Josip Aubel, kletar; Ivan Tomažič, Vinko Zajc in Luka Kalan, odborniki. Ostalo je torej vse tako, kakor je bilo v minulem letu.

(Podružnica sv. Cirila in Metoda v Mariboru) bode imela v nedeljo, 13. t. m. v Gambrinovi dvorani svoj letošnji občni zbor. Pričakovati je, da se istega vsi narodnjaki iz mesta in okolice udeležijo ter na ta način podpirajo vlekorišni narodni zavod.

(Vabilo k rednemu občnemu zboru) kluba slovenskih biciklistov »Ljubljana«, ki se vrši v sredo dne 16. t. m. v spodnji kavarni v »Narodnem domu«. Pričetek točno ob 8. uri zvečer. — Vspored: 1. Pozdrav predsednikov. 2. Poročilo tajnikovo. 3. Poročilo blagajnikovo, zlasti z ozirom na minulo desetletnico, oziroma njegov predlog, naj se kupi od zadruge še deset delnic. 4. Poročilo računskih preglednikov. 5. Razgovor in sklepanje o odborovem predlogu glede novega vežbališča. 6. Odobrenje pogodbe z zadrujo glede najema dirkališča. 7. Določitev dirk za prihodnjo sezono. 8. Razgovor in sklepanje o premembi pravil. 9. Volitev devet novih odbornikov. 10. Volitev dveh računskih preglednikov. 10. Slučajnosti.

(Trgovska in obrtniška zbornica) je meseca decembra 1898 v našem listu objavila razglas c. kr. trgovskega ministerstva, v katerem se je najnujše na to opozarjalo, da naj se naši trgovci, predno sklenejo kako trgovinsko zvezo z inozemskimi tvrdkami, zlasti z nepoznamimi, pri tamošnjem konzulskem uradu o kreditni zmožnosti in zanesljivosti omenjene tvrdke pouče. Zdaj je pa trgovska in obrtniška zbornica dobila naslednje poročilo: Vsled poročila, dobljenega od zanesljive strani, se nujno priporoča pri sklepanju novih trgovinskih zvez z Južno Rusijo (Odeso) se poprej poučiti pri tamošnjem c. in kr. konzulskem uradu o kreditni zmožnosti in zanesljivosti ondotnih tvrdk. Ker se vsled neprevidnosti niso po tem ravnala, je v zadnjem času nekaj podjetij precejšnjo škodo trpelo.

(Bekštanjska posojilnica v Ločah na Koroškem) imela je leta 1897 — 196.627 gl. 01 kr. prometa. Pristopilo je na novo 31 zadružnikov, izstopilo pa 5, in šteje posojilnica 423 zadružnikov, kateri imajo v deležih 5850 gl. in s pripisano dividendno 7103 gl. 17 kr. — Hranilnih vlog vložilo se je 34.252 gld. 36 kr., izplačalo pa 23.418 gld. 22 kr., in je koncem leta njih stanje z obrestmi vred 91.489 gld. 39 kr. — Stanje danih posojil pomnožilo se je za 10.549 gl. in znaša koncem leta 87.470 gld. 32 kr., in sicer na menjice 75.005 gld. — in na dolžna pisma 12.465 gld. 32 kr., katera zadnja so vknjižena na zemljišča. Koncem leta ostalo je 3269 gld. 83 kr. gotovine. Pri drugih zavodih ima posojilnica naloženih 12.150 gl. Konto izgube in dobička znaša 413 gld. 94 kr. Čistega dobička je bilo 103 gld. 94 kr. — Rezervni fond je narasel na 3505 gld. 44 kr.

(Narodna čitalnica v Ptuj.) izvolila je za tekoče leto 1898 v odbor sledeče gg.: Dr. Franc Jurtela, predsednik, dr. Bela Stuhec, podpredsednik, Josip Zelenik, blagajnik, Anton Goslar, tajnik, Franjo Matek, Franjo Tonlak, Ivan Fediaček, Mat. Nemec, Franjo Mahorič, Ivan Kaukler, in Miran Lorber, odborniki.

Telefonična in brzojavna poročila.

Odstop ministerstva.

Dunaj, 8. marca. „Wiener Zeitg.“ objavlja na prvem mestu cesarjevo lastnoročno pismo na barona Gautscha, v katerem se v priznanje izrednih zaslug omenja, da je baron Gautsch radovoljno odzval se cesarjevemu pozivu v tako težavnih razmerah ter si s patrijotično udanostjo, zvestobo in neumornim spolnjevanjem dolžnostij napram kroni in državi pridobil novih zaslug. Zato in v spomin na v prejšnjih dveh dobah ministerskega službovanja stekle zasluge se mu izraža popolno priznanje, zagotavlja ga nadaljnega zaupanja ter kot vidno znamenje tega priznanja podeljujejo briljanti k Leopoldovemu redu. Ministrom Böhm, Latour in Koerber je podelil cesar red žel. krone I. vrste ter jim ob enem s priznanjem naznanil, kakor tudi Gautschu, da jim poveri druga službena mesta. Ministru za Galicijo baronu Löblu se izraža zahvala in priznanje.

Dunaj, 8. marca. Novoimenovani ministri so danes položili prisego v vladarjeve roke.

Dunaj, 8. marca. Člani parlamentarne komisije desnice nimajo vsi jednakega vtisa od nove vlade. Konservativni Poljaki so pričakovali, da bo poslanec Milevski minister za Galicijo. Drugi desničarji poudarjajo, da nimamo v ministerstvu nobenega pravega slovanskega zastopnika, zopet drugi se tolažijo, da so nekateri le začasni ter da kmalu drugim napravijo prostor. — Tudi „Vaterland“ z novim ministerstvom ni popolno zadovoljen ter dostavlja, da to ministerstvo ne bo odstranilo ustave, omenja pa tudi, da je sedaj desnica če ne prenehala biti, je vsaj prenehala delovati.

Dunaj, 8. marca. „Fremdenblatt“ piše o novem ministerstvu: Z istodobnim pozivom poslanca Kaizla in Bärnreitherja v ministerstvo se je vtisnil temu nov političen značaj. To združenje strank na podlagi programa grofa Thuna dokazuje, da se bo nova vlada trudila, omogočiti mirno delovanje v parlamentu in zagotoviti ustavi njene pravice, varovati narodno nepristranost in moč, braniti vsako narodno pravico. — „Neue Freie Presse“ še ne pokaže nobene določne barve, meni pa, da Nemci lahko nekoliko omejé svojo parlamentarno opozicijo, ako jim Thunovo ministerstvo ne bode povzročilo novih krivic. — „Neues Wiener Tagblatt“ pravi, da dosedaj še ni nikakega vzroka, pripraviti se na odločilen boj, ker je še sedaj prezgodaj izreči končno sodbo; mož namreč, ki je prijel za avstrijsko državno krmilo, hoče biti resen politik in resen državnik. — „Vaterland“ uvidi v novem kabinetu zadostno poročstvo, da bode državni zbor pričel svoje normalno delovanje. — „Reichswehr“ izjavlja, da se je grof Thun

pokazal moža čudaka, ko je zjedini v kabinetu Kaizla in Bärnreitherja. Novi mož želi, da mu na tem potu sledé vsi dobri Avstrijci. — „Deutsches Volksblatt“ pravi, da zró Nemci brez posebne skrbi v bodočnost, — „Deutsche Zeitg.“ pa vprašuje nemške veleposestnike, ali se je položaj za Nemce res toliko izboljšal, da lahko sedita zastopnika dveh nemških strank v novem kabinetu. — Ostali listi, mej njimi posebno „Neues Wiener Journal“, pa hočejo počakati dejanj novega ministerstva.

Praga, 8. marca. Nemško-nacionalni listi očitajo nemško-liberalnemu veleposestvu, zakaj ni vprašalo za svet drugih nemških strank, preden je dovolilo, da Bärnreither stopi v Thunovo ministerstvo.

Gradeo, 8. marca. Tukajšni nemško-nacionalni listi objavljajo izjavo posl. Wolfa in tovarišev, ki zatrjujejo, da ne odnehajo od obstrukcije.

Budimpešta, 8. marca. Ogerski listi kritikujejo novo avstrijsko ministerstvo ter pravijo, da je to zadnji poskus za ustavno vrnavo razmerja mej Avstrijo in Ogersko.

Dunaj, 8. marca. Zdravstveno stanje nadvojvodinje Štefanije se trajno boljša.

Bled, 8. marca. Pri današnjih velitvah v štiri podobčine je zmagala katoliško-narodna stranka v 2. in 3. razredu. 12 odbornikov je naših 6 nasprotnih. Udeležba je bila velika.

Umrli so:

4. marca. Marija Smole, čevljarja hči, 16 mesecev, Opekarska cesta 9, črvesni katar. — Matevž Grabec, delavec, 57 let, Opekarska cesta 25, želodčni rak.

5. marca. Frančiška Kepic, kurjača hči, 9 dni, Kolezijske ulice 24, božjast. — Karolina Verbič, uradnega sluge žena, 42 let, Vodmat 15, jetika. — Adolf Müller, pisarja sin, 2 meseca, Gruberjeve ulice 4, božjast.

6. marca. Cecilija Gril, posestnika hči, 3 leta, Cesta v mestni log 7/23, bronhitis.

V bolnišnici:

3. marca. Adolf pl. Malachovsky, trgovski sotrudnik, 23 let, emphys. pulm.

Vlaknena obleka iz snrove svile gld. 8'65

do 42'75 blaga za popolno obleko — tussor in shantungs-Pongees — istotako črna, bela in barvasta **Hennebergova svila** od 45 kr. do gld. 14'65 meter — iz najbolj modernih tkanin, barv in vzorcev.

Na zasebnike poštne in carine presto na dom. — Vzorci obratno. VŠvico dvojni pisni port. 53 1 3

Tovarne za svilo G. Henneberg
(c. in kr. dvorni zalagatelj) v Curihu.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306'2 m.

Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Padavina v 24. urah v mm.
7 9 zvečer	727.9	5.9	brezv.	dež	
8 7. jutraj	730.1	4.9	brezv.	oblačno	2.9
2. popol.	732.9	5.6	sl. jzah.	"	

Srednja večerajšnja temperatura 5.3°, za 3.1° nad normalom.

Služba organista in cerkvenika

je oddati 178 1-1

v Kovorji pri Tržiču.

Hiša v Kamniku,

obstoječa iz dveh hišnih števil, opravičena do vseh pravic meščanske korporacije (to so drva itd.), in katere je sposobna za trgovski in krčmarski obrt zaradi jako ugodne lege, **proda se prostovoljno** zaradi družinskih razmer. Pogoji ugodni. 166 3-2

Naslov pové iz prijaznosti upravnistvo »Slovenca«.

Franc Stupica,

trgovec z železnino in specerijskim blagom

v Ljubljani na Marije Terezije cesti štev. 1, zraven Ančnikovega skladišča za žito,

priporoča svojo veliko zalogo vseh v

železnino spadajočih reči,

kakor kovanja za cerkve, župnišča in hiše, sploh za različne stavbe, dalje kuhinjskega orodja, štedilnih ognjišč (sparherdov) ter bogato pozlačenih nagrobnih križev in različno orodje za kmetovalca.

Raznovrstno mizarsko, tesarsko, usnjarsko in ključavničarsko orodje, traverze in dobro ohranjene železniške šine za oboke, vodne sesalke, (pumpe), vilite kotle po jako nizki ceni.

Najfinejši cement za stavbe in vodnjake, biš (štorje) za obijanje stropov, in strešni klej (Dachpappe). 280 1 148 6-2

Nadalje različnega in bogato založenega

specerijskega blaga.

Št. 7174.

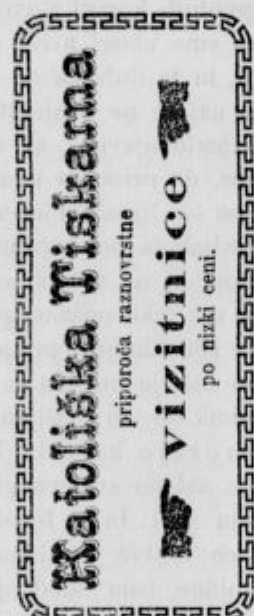
Ustanova za vojaške sirote.

Pri podpisnem magistratu podeliti je za tekoče leto **Jesip Sühnlovo ustanovo za vojaške sirote** v znesku 37 gld. 80 kr.

Pravico do te ustanove imajo uboge sirote vojaškega rodu, naj bodo zakonske ali pa nezakonske, in je vložiti prošnje za podelitev te ustanove **do 10. marca letos** pri magistratnem vložnem zapisniku.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,

dné 24. februarja 1898.

151 3-3

J. Szpetkowski,
zavod za cerkveno umetnost,
v Poznaniu (Posen), Berlinerstrasse 16,
priporoča svojo veliko zbirko (23 različnih vrst) prelepih križevih potov v visokodržni rezbi (releief) iz mozaik-tvarine, tudi kipe svetnikov, božje grobe itd.
Križevni in načrti zastoni in franko. 116 10-7
Pisane postaje križevih potov pošilja tudi na ogled.

Dunajska borza.

Dné 8. marca.

Skupni državni dolg v notah	102 gld. 45 kr.
Skupni državni dolg v srebru	102 " 40 "
Avstrijska zlata renta 4%	123 " "
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	102 " 60 "
Ogerska zlata renta 4%	122 " 10 "
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	99 " 50 "
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	928 " "
Kreditne delnice, 160 gld.	363 " 75 "
London vista	120 " 25 "
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 " 75 "
20 mark	11 " 75 "
20 frankov (napoleonor)	9 " 52 1/2 "
Italijanski bankovci	45 " 15 "
C. kr. cekini	5 " 66 "

Dné 7. marca.

4% državne srečke l. 1851.	250 gld.	164 gld.	—	kr.
5% državne srečke l. 1860.	100 gld.	161	"	—
Državne srečke l. 1864.	100 gld.	193	"	—
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron		100	"	20
Tisine srečke 4%, 100 gld.		141	"	25
Dunavske vravnave srečke 5%		130	"	80
Dunavsko vravnavno posojilo l. 1878		109	"	—
Posojilo goriškega mesta		112	"	50
4% kranjsko deželno posojilo		100	"	50
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%		99	"	10
Priporitne obveznice državne železnice		—	"	—
» » južne železnice 3%		186	"	25
» » južne železnice 5%		127	"	75
» » dolenskih železnic 4%		99	"	50

Kreditne srečke, 100 gld.	203 gld. — kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	168 " — "
Avstrijskega rubečnega križa srečke, 10 gld.	20 " 10 "
Rudolfove srečke, 10 gld.	28 " — "
Salmove srečke, 40 gld.	82 " — "
St. Genois srečke, 40 gld.	79 " 50 "
Waldsteinske srečke, 20 gld.	59 " — "
Ljubljanske srečke	22 " 75 "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	160 " 50 "
Akcije Ferdinandove sev. želez., 1000 gl. st. v.	3455 " — "
Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	414 " — "
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	79 " 25 "
Splošna avstrijska stavbinska družba	119 " 50 "
Montanska družba avstr. plan.	152 " 85 "
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	183 " — "
Papirnih rubljev 100	127 " 12 "

S 1. januarjem 1898 se je pričelo novo celoletno naročevanje!

„MERCUR“

XXXVI. leto.

Avtentično oznanilo žrebanja tu in inozemskih loterijskih srečk, izkaz vseh izžrebanih državnih in zasebnih obligacij. Brezplačni privržek „Finanzielles Jahrbuch“, ki obsega znamenek vseh izžrebanih srečk.

Naročuje se najprimerneje s poštnimi nakaznicami pri vseh c. in kr. poštah uradih in pri administraciji „Mercur“, Dunaj, I., Wollzelle 10.

2 gld. 60

celoletna naročnina.